

[Pürschel.]

indhente Oplysning om de Erfaringer, man har gjort i Norge, og paa Island tror jeg ogsaa, man har noget lignende, dog ikke saa stærkt. Det mener jeg naturligvis ogsaa man maa, men jeg vil dog paa Forhaand advare imod at tillægge disse Erfaringer alt for stor Betydning. Det afhænger saa meget af, hvorledes dens Indstilling er, som udtaler sig, hvorledes vedkommende ser paa Erfaringerne; og dernæst er det jo ikke mere end 19 Aar siden, man indførte denne Lovgivning i Norge, og dette er efter min Mening et temmelig kort Tidsrum, naar det drejer sig om Erfaringer med Hensyn til Virkningerne af en Lov af denne Karakter. Thi saadanne Bestemmelser udøver efter Sagens Natur deres ulykkelige Virkning langsomt derigennem, at de efterhaanden paavirker den Samfundsopfattelse, som i Virkeligheden er den afgørende.

Jeg skal saa slutte med at sige, at mit Parti, saaledes som det fremgaar af den Tale, jeg har holdt, ingenlunde er blind for, at der her ligger et Problem af stor Betydning, og et Problem, der naturligvis til de forskellige Tider maa løses paa forskellig Maade efter hele den i Samfundet værende Opfattelse af disse Forhold, og vi er derfor villige til at gaa ind i en Forhandling, ogsaa en fordomsfri Forhandling, om disse Lovforslag; men det maa nøje fastholdes, at Grundlaget for vor Betragtning er den, jeg har fremhævet flere Gange: at Ægteskabet er den Grundvold, hvorpaa dette Samfund bygger, og det gør Samfundet, fordi det er Aarhundreders Erfaring, at derigennem sikrer man Ungdommen den bedste Opdragelse, og Ungdommen er jo dog Samfundets Fremtid.

Elna Munch: De Problemer, der er rejst i disse Lovforslag, er jo ikke nye. Allerede for en Række Aar siden har man drøftet dem her i Rigsdagen, og det har ikke været saa langt fra, at man har omsat i Lovsform den Tendens, som Forslagene bygger paa, nemlig at forbedre de uden for Ægteskab fødte Børns Stilling. Dette er jo ogsaa i nogen Grad sket i Aarens Løb gennem forskellige Love om saadanne Børn, og et Skridt i den Retning var det ogsaa, da vi i Loven om Ægteskabs Indgaaelse gennemførte den Bestemmelse, at hver af Brudefolkene skal afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt man har Børn uden for Ægteskab, over for hvilke der paa hviler vedkommende Forsørgelses- eller Bidragspligt. Det er sikkert ikke uden Betydning for de uden for Ægteskabet fødte Børn, at Forældre ved Ægteskabs Indgaaelse

vedkender sig dem. Jeg tillægger for øvrigt denne Bestemmelse den største Betydning til Hindring af, at et Ægteskab opløses, fordi det pludselig røbes, at en af Parterne har et Barn, som den anden ikke ved noget om. Jeg tillægger den ogsaa Betydning for de Lovforslag, vi her behandler, da den vil lette Gennemførelsen af uden for Ægteskab fødte Børns Rettigheder.

Lovforslagene er kommenteret saa klart og saa udførligt, at der ikke er nogen Grund til at fordybe sig hverken i den historiske Udvikling eller i Enkeltheder, og jeg skal derfor kun gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Jeg vil gerne takke den højtærede Minister, fordi han har fremsat disse Lovforslag, som gaar ud paa saa vidt muligt at slette det Skel, der nu er mellem Børn født i og født uden for Ægteskab. Der er ingen Tvivl om, at disse sidste er svagere stillet i Samfundet end de, der er født i Ægteskabet. Ifølge de statistiske Oplysninger, der er refereret i Bemærkningerne, og som der flere Gange her har været hentydet til, er det en meget betydelig Procent af Børnene, der fødes uden for Ægteskab, og Dødeligheden iblandt dem er langt større end blandt Børn født i Ægteskabet — dette kan ikke bortforklares. Der er da al Grund til at forbedre de uden for Ægteskab fødte Børns Stilling, og dette vil vel i høj Grad opnaas ved dels at give Barnet Ret til Faderens Navn, dels ved at give det Arveret efter Faderen og dels ved at forlange mere effektiv Hjælp fra Faderen, end der hidtil er ydet.

Udgifterne ved Barnets Forsørgelse, Opdragelse og Uddannelse skal ifølge Lovforslagets § 19 fordeles mellem Barnets Forældre efter deres økonomiske Evner, saa at der under Hensyn til Forældrenes økonomiske Kaar falder lige stor Byrde paa hver af dem. I § 20 fastsættes Faderens Bidrag til tre Femtedele af samtlige Udgifter. Om denne Brøk nu vil virke efter Hensigten i § 19, er vist tvivlsomt; i de fleste Tilfælde vil Faderen være langt stærkere økonomisk stillet end Moderen, særlig hvis hun paa Grund af Fødselen er slaaet ud af sit Erhverv. Men det er jo ogsaa kun en Norm, der opstilles, saaledes at Myndighederne kan rette paa Forholdene.

I § 29 ophæves de særlige Regler om Hemmeligholdelsen af Navne paa Mødre, der føder paa Rigshospitalet og Stiftelsen i Jylland. Jeg nærer ligesom tidligere Talere nogen Betænkelighed ved denne Bestemmelse. Den er utvivlsomt indført af Hensyn til de paa Stiftelserne fødte Børn, for at de skal have Adgang til at faa Besked om, hvem der er deres Forældre, om de senere